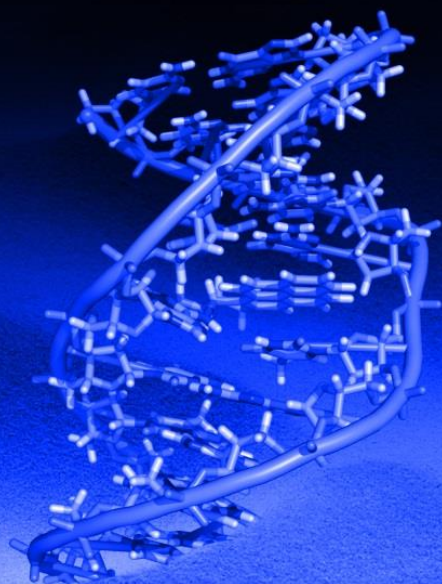

Gen, který urychlil vývoj člověka

**a jiné málo uvěřitelné příběhy,
zajímavosti a záhady**

Karel Kýr

Karel Kyr

GEN, KTERÝ URYCHLIL VÝVOJ ČLOVĚKA

**a jiné málo uvěřitelné příběhy,
zajímavosti a záhady**

Copyright

Autor: Karel Kýr

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2016

ISBN:

978-80-7512-503-3 (ePub)

978-80-7512-504-0 (mobipocket)

978-80-7512-505-7 (pdf)

1. JERUZALÉMSKÝ RYBNÍK BETHESDA

Vědci a archeologové nacházejí a zkoumají mnoho pozoruhodných historických vodních a podvodních staveb, jejichž účel je těžké určit. Milovníky záhad a mystických staveb bezesporu zaujme tvrzení, že řada podivných megalitických vodních staveb má, podle některých vědců, sloužit k akumulaci a udržení energie.

Rybník Bethesda

Jednou ze staveb, které vypovídají o ozdravných účincích vodních toků v souvislosti s jejich nadpřirozenou energetickou hodnotou, je záhadný jeruzalémský rybník Bethesda.

Až do roku 1888 - mimo Janova evangelia- neexistoval žádný důkaz o existenci tohoto rybníka. Vědci do té doby argumentovali s tím, že evangelium bylo napsáno později a napsal ho pravděpodobně někdo, kdo Jeruzalém ani pořádně neznal a že rybník měl spíše metaforický než historický význam. Až v 19. století archeologové objevili u Ovčí brány pozůstatky rybníka, které odpovídaly popisu v Janově evangeliu (5. kapitola). Dle archeologů jeho počátky můžeme umístit až do 8. století před naším letopočtem.

Název rybníka byl odvozen z hebrejského jazyka (nebo aramejštiny) a znamená buď *dům milosrdenství* nebo *dům milosti*.

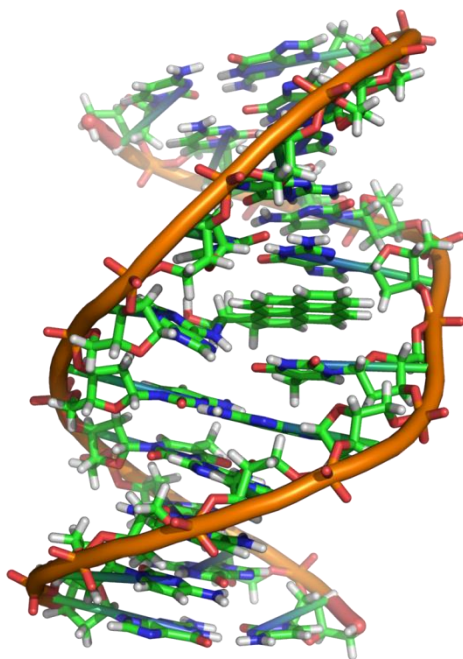
Jeruzalémský rybník Bethesda byl zčásti vytesán a částečně vystavěn na vyschlém korytu potoka, které se naplňovalo vodou pouze za období dešťů. Byl sedm metrů hluboký, s půdorysem o rozměrech 60x80 metrů. Rybník rozdělovala 6,5 metru široká hráz, na dvě nestejně velké části, menší severní a o něco větší jižní rybník. V okolí stály na všech jeho stranách čtyři sloupové haly a pátá obytná hala byla postavena na dělící hrázi uprostřed rybníka.

Kdo rybník postavil a kdy vědci zatím nevědí. Podle informace na měděném plechu, který byl nalezen v jeskyni v Kumránu, se vědci dověděli, že se jednalo o slavnou svatyni, v které docházelo k zázračnému uzdravení.

Po objevení rybníka Bethesda dle názorů vědců je také pozoruhodné, že Janovo evangelium prozrazuje autorovu výbornou znalost místních poměrů, které archeologie beze zbytku potvrdili. Jan také píše o tom, jak o tohoto rybníku Ježíš uzdravil muže, který byl třicet osm let chromý. Ve výše zmíněném evangeliu se také píše, že v pěti halách leželi nemocní a očekávali hnutí vody. Po naplnění rybníka čekali choří před koupelí *„jistý čas až anděl upraví vodu“*.

Sloupové haly, které byly nalezeny v okolí rybníka, byly se vsí pravděpodobností vystavěny pro čekající poutníky. Dle zastánců teorie o ozdravné svatyni, šlo o příbytky pro poutníky. Voda asi ozdravné účinky měla, jinak by nemocní lidé neputovali k rybníku i z dalekého okolí.

2. GEN, KTERÝ URYCHLIL VÝVOJ ČLOVĚKA

Podle poznatků dnešní vědy se první člověk objevil v Africe a začal se sdružovat a pomalu se naučil zhotovovat oděv, zpracovávat kůže a vyrábět nástroje. A pozvolna začal osídlovat Asii a Evropu. Kdo byly tyto první inteligentní bytosti?

Podle genetického výzkumu z roku 1987 prý člověk vznikl na jednom místě: v Africe. Odtud měla migrovat jedna žena (jen jedna?), jejíž geny neseme každý z nás. A díky této ženě lidé pomalu osidlovali celou Zemi. Toto vysvětlení se mi zdá mírně řečeno, jednoduché.

V Bibli (Genesis) se píše, že na počátku světa byli stvořeni dva lidé. Adam a Eva. Ráj, v kterém žili, hledali a hledají vědci a badatelé od nepaměti. Vznikaly různé hypotézy – od názoru, že ráj byl pod jakýmsi poklopem na mořském dně, až po hypotézu, že šlo de facto o duchovní bytosti, které byly za trest vrženy do hmotného světa. Podle světových mytologií, ale i jiných pramenů, byli lidé stvořeni ze zemského prachu, kterému Bůh -nebo bohové- vdechl „jiskru života“. Co to bylo za jiskru, dodnes nevíme.

Možná tou jiskrou byl gen, který v roce 2006 objevil vědecký tým vedený Davidem Hausslerem (* 1953) z University of California v Santa Gruz. Tento výzkum byl realizován pomocí speciálního počítačového programu, který se postupně probíral změnami v průběhu 15 milionů let, které se v lidské DNA odehrály. Tedy od doby, kdy na Zemi žil společný předek lidí a šimpanzů.

Během tohoto výzkumu bylo objeveno 49 oblastí, ve kterých se pozvolná evoluce lidského genomu náhle a neskutečně zrychlila. Proto byl tento gen nazván „HAAR – 1“ – tedy human accelerated region, česky „lidská urychlená oblast“.

Tento gen hraje zásadní roli, protože nás odlišuje od ostatních živých tvorů a má také hlavní podíl na pokročilém vývoji našeho mozku. Je jisté, že gen HAAR-1 nevznikl cestou pozvolného vývoje. Jeho existence dokazuje, že je docela možné, že někdo mohl vývoj člověka na této planetě geneticky urychlit. Velmi výstižně se vyjádřil uznávaný biolog Edwin Conklin, když prohlásil:

„Pravděpodobnost, že život vznikl náhodou, je naprosto stejná, jako že dokonalý slovník vznikl explozí v tiskárně!“

Gen HAAR-1 je natolik složitá molekula DNA, že je - i podle nejstřízlivějších výpočtů vědců- naprosto nepravděpodobné, že by mohla být během 6 miliard let vytvořena nějakou přirozenou cestou. Změna tohoto jediného genu znamenala obrovský skok ve vývoji lidstva. Nositel Nobelovy ceny a spoluobjevitel struktury DNA Francis Crick (1916 – 2004) prohlásil:

„Tento naprosto unikátní gen nemohl dokonce vzniknout ani na Zemi.“

Otázkou stále zůstává, kde se v naší DNA vzal záhadný gen HAAR-1. Pokud se nevyvinul náhodou, byl opravdu vytvořen uměle?

3. INDIÁNI KMENE ZUNI, KAŇON CHACO A ANASAZIOVÉ

Mýty a legendy o příchodu „bohů z nebes“ najdeme po celém světě. Dosud nedokážeme uspokojivě vysvětlit, proč paměť lidstva zaznamenala stovky různých způsobů, které tvoří jeden celek a de facto dokumentují jedno a totéž: v dávné minulosti navštívily naši planetu neznámé bytosti z hvězd. Nejsme schopni přijatelně objasnit fakt, že původní obyvatelé Ameriky věděli, že jsme součástí spirálové Galaxie. Proto nacházíme na skalách po celé Americe velmi často tajemné spirály všeho druhu.

Indiáni kmene Zuni

Indiáni kmene Zuni pravděpodobně patří mezi nejstarší severoamerické indiány. Toto území obývají 2 000 let a hovoří o tom, že zakladateli jejich kmene byly bytosti, které přišly z nebes, Magdalena Zachardová na portále Tajemný svět záhad píše:

„Naučili je, jak mají na této zemi žít. Tito tvorové z mimozemského prostoru jsou dodnes vyobrazeni na skalách ležících v poušti v Novém Mexiku. Tyto petroglyfy zobrazují podivuhodné a cizorodě působící postavy, slouží jako obrazová dokumentace jejich zvláštních příběhů, zaznamenaných v ústní tradici, protože indiáni kmene Zuni neznali psaný jazyk.“

A zajímavé je, že mnohé z těchto postav mají na ruku šest prstů.

Kaňon Chaco

K nejzáhadnějším místům Ameriky bezesporu patří tajemný kaňon Chaco. Vine se vyprahlou šalfvějovou zemí a bez varování vás zde může překvapit písečná bouře. Je dlouhý 19 kilometrů, široký 1,6 kilometru a před více než tisíci lety zde sídlil tajemný národ Anasaziů. Podle odhadu archeologů zde bydlelo více než 1200 těchto indiánů. Tento kaňon byl jejich střediskem. Je třeba dodat, že obývali území zvané Čtyři rohy, na kterém se „potkávají“, hranice Utahu, Arizony, Colorada a Nového Mexika. Jeho plocha asi šestinásobně přesahuje Českou republiku.

První obyvatelé tohoto kmene žili kočovným životem a zhruba před dvěma tisíci lety se začali usazovat. Ale ještě pořád žili v jeskyních a na rozdíl od ostatních jen trochu vyspělejších

kultur neuměli vyrábět hliněné nádoby. Zhotovovali koše pletené tak těsně, že dodnes udrží vodu. Za další dvě až tři století však najednou nastal nepochopitelně závratný rozvoj této civilizace.

Anasaziové začali stavět gigantické stavební komplexy zvané puebla. Gigantické kamenné stavby o ploše až tří fotbalových hřišť a výšce pěti pater. Největší z těchto dosud objevených staveb nese jméno Pueblo Bonito. Ale ještě záhadnější než jejich nepochopitelně ohromná rozlehlost je jejich rozmístění. Jsou umístěny v dokonalé souřadnicové síti, s pravidelnými vzdálenostmi, s dodržением i takových detailů jako je umístění dveří nebo ventilačních otvorů. Kdo mohl navrhnout takovou stavbu před více než tisíci lety? A proč ji realizoval takovým způsobem?

Pro současnou vědu je dosud hádankou například to, jak někdo mohl tak obří celky postavit. Anasaziové neznali kolo a nepoužívali tažný dobytek. Jen pro zastřešení by museli dotáhnout vlastníma rukama asi ze sto kilometrů vzdálených pralesů tisíce kmenů vážících až půl tuny. Přitom na každý z největších komplexů bylo podle odhadu použito asi padesát milionů kamenů. Co se týče dřeva: vyskytl se názor, že kaňon byl původně zalesněný a Anasaziové stromy použily na stavbu. Vykácení se po čase projevilo ztrátou podzemní vody, což byl důvod, že se zde Anasaziové zdrželi jen tři sta let.

Anasaziové vybudovali také tisíce kilometrů dlouhou síť rovných silnic. Včetně mostů a nájezdů, které spojují osmdesát míst a jsou až dvanáct metrů široké. Silnice se přitom ze dna kaňonu Chaco rozbíhají do všech světových stran. Záhadou zůstává, proč tyto silnice stavěli, když k pochodu jim mohly sloužit úzké cesty, k jejichž vybudování není zapotřebí tolik námahy.